

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן וזינפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

של כל הנשמע בספר קהלת), את האלקים ירא, ואת מצוותיו שמור, כי זה כל האדם!! וזה בחי' "ראה" והתבונן היטב היטב על כל אשר נעשה, ותראה ש"אנכי נותן ברכה וקללה", והם שני מסלולי חיים ובידי האדם להחליט, "את הברכה", גם בעוה"ז, עם שקט נפשי, ובודאי לעולמי עד ולנצח נצחים בעולם הבא "כאשר תשמעו אל מצוות ה'... והקללה", גם בעוה"ז שהוא הבל הבליים ומלא אכזבות ומכאובים, ובודאי בעולם הנצחי ובגיהנום וכו' "אם לא תשמעו אל מצוות ה' וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצווה אתכם". נמצא שהברכה האמיתית והנצחית היא בידנו, אם נהיה ילדים טובים, ונשמע בקול בוראנו הרוצה בטובתנו.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן וזינפלד תיקון הכללי

ויפר את עמו מאד (תהלים קה, כד). (לענין הג"ל מהפסוק הקודם, ויפר "וי פר", אוי וי למי שנכשל, ומתגשם ונעשה שם פר ובהמה).

ויפר לשון פרי, שמי שעומד בנסיון פורה ומצליח. וגם ויפר, לשון הפרה והריסה, שמי שלא עומד בנסיון הורס ונהרס.

ויעצמהו מצריו. לפי פשוטו, כמ"ש (דברים טו, ה) עצום ורב. וי"ל העצה להסתת היצר הרע לפגום בעינים - הוא ע"י עצימת העינים, וזהו "ויעצמהו" להנצל "מצריו".

(מתוך הספר "שי למורא")
אָת לִבְבְּךָ וְאֵת לִבְבִּי

מֵה שְׂדַפְּסָה בְּסִפְרֵי הָרִאשׁוֹן בְּסִימָן קמ"א אֵת לִבְבְּךָ וְאֵת לִבְבִּי רֵאשִׁי-תְבוֹת אֱלוֹל זֶה שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל.

וּמַעֲשֵׂה שְׂהִיָּה כִּף הִיָּה. שְׂהִיָּה רַבְּנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה הוֹלֵךְ עִמִּי בַּחוּץ אֲצִל בֵּית-הַכְּנֶסֶת אָנְהָ וְאָנְהָ בְּדַרְכֵּנוּ, וְדַבֵּר עִמִּי וְשָׂאֵל אוֹתִי אִם נִפְל עָלַי פַּחַד בְּזֶה הָרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוֹל. וְסַפֵּר לִי שְׂעִלְיוֹ נִפְל פַּחַד גְּדוֹל וְנוֹרָא מֵאֵד בְּשִׁשְׁמַע קוֹל הַשׁוֹפָר בְּזֶה הַיּוֹם שְׂהִתְחִילוּ לְתַקוּעַ כִּי אֲחֻזְתוּ פַּחַד וְרַעְדָה גְּדוֹלָה. וְאַחֶר-כֵּן אָמַר לִי עֲנֵן הַגִּ' הַנִּדְפָּס אֵת לִבְבְּךָ וְאֵת לִבְבִּי רֵאשִׁי-תְבוֹת אֱלוֹל.

וְהַעֲנֵן שְׂשִׁשְׁאָדָם זוֹכֵה לְהַרְגִישׁ בְּלִבּוֹ בְּאֵמַת כָּאֵב עוֹנוֹתָיו, אֲנִי מְחַיְבִים הַלְּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת שְׂנַמְשָׁכוּ מִמֶּנּוּ לְהַרְגִישׁ כָּאֵבָם וּמְכַאֲבָם וְכוּ', וְלִכְל מְקוֹם שְׂנַמְשָׁכוּ הַטְּפוֹת אוֹ שְׂנַעֲשׂוּ מֵהֶם בְּנִים מִמֶּשׁ אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ' כְּמִבְּאֵר שֵׁם, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם מְחַיְבִים הַלְּבָבוֹת שֶׁל הַטְּפוֹת לְהַרְגִישׁ כָּאֵבָם וּמְכַאֲבָם הַגְּדוֹל שְׂנַתְעוֹרֵר לֵב אֲבִיהֶם וְהַרְגִישׁ הַיֵּטֵב כָּאֵב עוֹנוֹתָיו וְכוּ' כְּמִבְּאֵר שֵׁם עֵין שֵׁם.

וְאָמַר אֲזוֹ אֲנִי הַרְגִישְׁתִּי זֹאת הַיּוֹם הַזֶּה. כִּי הַיּוֹם הַזֶּה אֲחֻזְנִי סִמְר וְרַעְדָה גְּדוֹלָה בְּשִׁשְׁמַעְתִּי קוֹל הַשׁוֹפָר וְכוּ' וְאַחֶר-כֵּן בָּאָה אֵלַי בְּתֵי אֲדָל וְאָמְרָה אֲבִי בְּשִׁרִי סִמְר וּפַחַד לְבִי עָלַי מִקוֹל הַשׁוֹפָר שְׂשִׁמַּעְתִּי עִתָּה. וְרֵאשִׁיתִי זֹאת שְׂעֵל-יְדֵי שְׁלֵב הָאֵב נְתַעוֹרֵר, נְתַעוֹרֵר גַּם לִבְבִּי הַטְּפוֹת שְׂנַמְשָׁכוּ מִמֶּנּוּ לְלִדְיוֹ מִמֶּשׁ אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְחִמְנָא לְצִלָּן. בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם מְחַיְבִים הַלְּבָבוֹת לְהַרְגִישׁ וּלְהַתְעוֹרֵר וְכוּ' עַל-יְדֵי שְׂנַתְעוֹרֵר לֵב אֲבִיהֶם וְהַרְגִישׁ הַיֵּטֵב כָּאֵבָו בְּאֵמַת.

(חיי מוה"ר"ן שיהות השיכים להתורות לט)

הַמְּכַסֶּה שְׁמַיִם בְּעֵינַיִם הַמְּכִין לְאָרֶץ

מְטָר (תְּהִלִּים קמ"ו)

הִנֵּה יְדוּעַ, כִּי הַשְּׂפָעוֹת וְהַפְּרָכוֹת אֵי אֲפֹשֶׁר לָהֶם לְבֹא לְעוֹלָם אֶלָּא עַל יְדֵי הַצְּדִיק. כִּי הַצְּדִיק יֵשׁ לוֹ יָדַיִם כְּמַה לְקַבְּלָם, וְהֵינּוּ אֹהֶבָה וְיִרְאָה, כִּי הֵם הַיְּדִיִּים לְקַבֵּל פָּהֶם כָּל הַשְּׂפָעוֹת וְכָל הַפְּרָכוֹת. וְצָרִיד הַצְּדִיק כְּזֶה לִנְנוּ אֹהֶבָה וְיִרְאָה, כְּדִי שְׂלֵא יִקְטְרְגוּ הַמְּקַטְרְגִים עָלָיו, וְיִגְדְּלוּ מִמֶּנּוּ הַשְּׂפָעוֹת. וְזֶה הַמְּכַסֶּה שְׁמַיִם בְּעֵינַיִם, הֵינּוּ אִשׁ וּמִים. הֵינּוּ כְּשֶׁהַצְּדִיק יְכוֹל לְכַסּוֹת שְׁמַיִם, הֵינּוּ אִשׁ וּמִים, הֵינּוּ הָאֹהֶבָה וְיִרְאָה שְׂלֵו. אוֹת, הַמְּכִין לְאָרֶץ מְטָר, הֵינּוּ שְׂיָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ כָּל הַפְּרָכוֹת, שֶׁהֵם פְּחִינַת מְטָר.

(ליקו"מ פח)

ירושלים עיה"ק תר"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר ראה לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. "ראה אנכי נותן לפניכם ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלקיכם... והקללה אם לא תשמעו אל מצוות ה' אלקיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצווה אתכם" (דברים יא, כ"ו).

ידוע ומפורסם אצל כל בר דעת, אפסיות ושטות כל העולם הזה שהוא כלום [וחולף מהר מאד], וכמו שתיאר לנו דוד המלך ע"ה בתהלים

(מזמור מט - שדרך אגב הוא המזמור שאומרים יום יום בבית האבל, להזכיר לכל אדם שהעוה"ז הוא כלום) וכמ"ש שם האזינו כל יושב חלד... יחד עשיר ואביון... הבוטחים על חילם וברוב עשרם יתהללו... חכמים ימותו, יחד כסיל ובער יאובדו, ועזבו לאחרים חילם... ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו... אל תירא כי יעשר איש, כי

ירבה כבוד ביתו, כי לא במותו יקח הכל, לא ירד אחריו כבודו... אדם ביקר בל ילין, נמשל כבהמות נדמו, ואחריו בנו הגדול שלמה המלך ע"ה אשר היה לו גם כל העולם הזה האפשרי, סיכם את כל ההנאות וההנחנות וכל העושר והכבוד של עוה"ז בספרו קהלת, ופסק נחרצות (קהלת א, ב) הבל הבליים אמר קהלת, הבל הבליים הכל הבל (שם ב) מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש. (שם יא) אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה להם זכרון (שם יד) ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש, והנה הכל הבל ורעות רוח. (שם כ, ב) לשחוק - אמרתי מהולל (כלומר לשעשועים ובידורים - אמרתי זה הוללות וקלות דעת) ולשמחה (הנ"ל) מה זה עושה (שם יא) ופניתי אני בכל

מעשי שעשו ידי ובעמלי שעמלתי לעשות, והנה הכל הבל.. ואין יתרון תחת השמש. (שם כג) כי כל ימיו מכאובים וכעס ענינו (שם ג, כ) הכל היה מן העפר, והכל שב אל העפר (שם ד, ד) וראיתי אני את כל עמל, ואת כל כשרון המעשה, כי הוא קנאת איש מרעהו, גם זה הבל ורעות רוח. (שם ה, יד) כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא, ומאומה לא ישא בעמלו שיולך בידו... (שם טו) ומה יתרון לו שיעמול לרוח. (שם ו, ג) אם יוליד איש מאה, ושנים רבות יחיה... אמרתי טוב ממנו הנפל. (שם ו) ואילו חיה אלף שנים פעמיים... הלא אל מקום אחד (עפר האדמה) הכל הולך. (שם ז) וגם הנפש לא תמלא. (שם א) טוב... ויום המות מיום הולדו. (שם ד) לב חכמים בבית אבל, ולב כסילים בבית שמחה. (שם ה) טוב לשמוע גערת חכם מאיש שומע שיר כסילים (שם כא) גם לכל הדברים אשר ידברו, אל תתן לבך (שם ט, ה) כי החיים יודעים שימותו (שם ו) גם אהבתם, גם שנאתם, גם קנאתם כבר אבדה (שם יא) לא לקלים המירוץ, ולא לגיבורים המלחמה, וגם לא לחכמים לחם, וגם לא לנבונים עושר, וגם לא ליודעים חן (שם יב) גם לא ידע האדם את עתו (שם י, ה) חופר גומץ בו יפול, ופורץ גדר ישכנו נחש (יב, א) וזכור את בוראך בימי בחורותיך (שם ה) כי הולך אדם אל בית עולמו, וסיים ספרו במה שפתח (שם ה) הבל הבליים אמר קהלת, הכל הבל (שם יג) סוף דבר הכל נשמע (פירוש סיכום

מדרש

אמר הקב"ה שמעו לי שאין אדם שומע לי ומפסיד רבנין אמרין את מוצא יש שומע [לאשתו] ומפסיד ויש שומע [לאשתו] ומשתכר כיצד אדה"ר שמע לאשתו והפסיד מניין שנאמר (בראשית ג) ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך א"ר יצחק למד"ד למלך שאמר לעבדו אל תטעום דבר עד שאבא מן המרחץ אמרה לו אשתו טעום את התבשיל הזה שלא יהא מבקש ליתן לתוכו או מלח או מורייס בא המלך ומצאו מטעם בשפתותיו אמר לו המלך לא אמרתי לך אל תאכל ואכלת. אמר ליה מרי. שפחתך נתנה לי אמר ליה המלך ולשפחתי שמעת יותר ממני. כך אמר לו הקב"ה לאדם ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו מה עשתה חוה האכילה אותו א"ר אבין לא בקשה אלא לבכות וליילל עליו בקולה ואכל ממנו שכך כתיב לקול אשתך לדברי אשתך אין כתיב כאן אלא לקול אשתך אמר לו הקב"ה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת אמר ליה מרי הרי שפחתך נתנה לי מנין שנאמר ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה לי מן העץ ואוכל א"ל ולחוה שמעת יותר ממני מיד נטרד שנאמר (שם) ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים הרי ששמע לאשתו והפסיד. ויש ששמע לאשתו ונשתכר זה אברהם מניין שנא' (שם טז) ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני ה' מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי א"ר שמואל בר נחמן למד"ד למי שנולד לו בן ראה אותו איסטרוגוס אחד אמר זה הנער עתיד להיות ארכי ליסטים צריך הוא לאביו להשליכו שמע אביו אמר לבני אני משליך שמע אביו של אותו איסטרוגוס אמר כל מה שאמר לכם בני שמעו לו כך ראתה שרה לישמעאל יוצא לתרבות רעה והיתה אומרת לו לאברהם גרש את האמה הזאת ואת בנה והרע לו נגלה עליו הקב"ה א"ל אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה וגו' שמע בקולה ונשתכר שנקרא זרעו לשמו של יצחק שנאמר (שם כא) כי ביצחק יקרא לך זרע. אמר הקב"ה ומה אם מי ששמע לאשתו כך עשה שכר. מי ששומע לי עאכ"ו. ושלמה המלך בא ומפרש (משלי א) ושומע לי ישכון בטח ושאנן מפחד רעה. (דברים רבה ד, ה)

הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. וזה בחי' משחז"ל (קדושין מ:): הקב"ה משפיע טובה לרשעים בעוה"ז כדי לטורדן ולהורישן למדריגה התחתונה שנאמר (משלי יד) יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות. ובצדיקים כתיב (איוב ה) והי' ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד, עיי"ש. ומאידך יש הרבה דברים דלענינו המגושמות נראים להיות רעות גדולות כחסרון הפרנסה, והמחלות ורדיפות ושאר יסורין, והן הן הטובות הגדולות המזככות אותנו ומביאות אותנו לתכלית שלמות הנרצה ולתיקון שורש נשמתנו, וזה בחי' מה שאמרו חז"ל (תגייה ט:): א"ל אליהו לבר הי הי וא"ל לר' אלעזר מאי דכתיב (ישעיה מה) הנה צרפתוך ולא בכסף בחרתך בכור עוני, מלמד שחזר הקב"ה על כל מידות טובות ליתן לישראל ולא מצא אלא עניות, היינו דאמרו אינשי יאה עניותא ליהודאי כי ברזא (פי' התוס' רצועה) סומקא לסוסיא חיוורא. שזה בחי' משחז"ל (עירובין מא:): ג' אינם רואים פני גיהנם, ואחד מהם הוא מי שהגיע לדיקדוקי עניות.

(מתוך הספר "יש מאין")

עקר דרך התשובה בחדש אלול

בתחלה היצר הרע מחטיא את האדם על-ידי שקרו, שמטעה אותו בכמה מיני הטעאות, ואחר-כך פושט על דעתו לשוב הוא מחליט דעתו ומכניס בלבו ששכר נסתלק השם ויתברך ממנו, והוא רחוק כל-כך עד ששכר אי אפשר לו לשוב. ובאמת הוא להפך, כי מלכותו בכל משלה, אפלו בעשר פתרון דמסאבותא, רחמנא לצלן, וכמו שכתוב: "השכן אתם בתוך טמאתם", ודרשו רבותינו ז"ל: אפלו פשהם טמאים שכניה ביניהם. וזה עקר דרך התשובה שעשה משה בארבעים יום האחרונים, מאלול עד יום-כפור, שהעקר הוא לידע שהשם יתברך עדין עם כל אחד ואחד, אפלו עם הגרוע שבגורעים, בבחינת "ואציעה שאל הנך", וכל זמן שהאדם חוזר זאת בדעתו ומכניס זאת בלבו באמת, שזה בחינת האזהרה "וידעת היום וכו' כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת", הינו בחינת "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאל הנך", אזי בודאי יש לו תקנה גדולה כל ימי חייו לזכות לדרך התשובה באמת, כי זה עקר דרך התשובה בחדש אלול, שהוא בחינת "הנתן בים דרך וכו'", שזה סוד פנות אלול, כמובא בפנות. והפונה הפשוטה שיוצא מזה לכל בני-אדם הפשוטים הוא, לידע שאפלו בתוך מצלות-ים השוטפים מאד על האדם פהמון גלי הים ממש, בחינת "ותשליכני מצולה בלבב ימים", אף-על-פי-כן גם שם יש דרך ונתיב תמיד לשוב אליו ויתברך על-ידי בחינת "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאל הנך", שזה סוד פנות אלול, בחינת הדרך הנ"ל שכל אדם יכול לזכות אליו תמיד בכל מקום שהוא, בפרט באלול, אם יאמין בזה באמת ובפשיטות.

(ליקוטי הלכות ערות, הלכה ה, אות ט)

ימי רצון

עקר התשובה היא בחדש אלול, כי הם ימי רצון, שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך בבושה לילך בה. ועקר דרך התשובה שעשה משה הוא לידע שהשם יתברך בכל מקום, ולמצא השם יתברך בכל מקום, בכל הידידות שבועולם ובכל העליות שבעולם, כי לפעמים על-ידי שהאדם עולה למעלה, כגון שנתעשר, אזי הוא שוכח בהקדוש-ברוך-הוא. גם אפלו בעבודת השם מצינו שיש שעלה למעלה גדולה, וכפר בעקר, רחמנא לצלן. על-כן צריך לבקש מהשם יתברך שיקרבהו בהתקרבות שלא יזיק לו. וכן בכל הידידות שבעולם, חס ושלום, אפלו בדיוטא התחתונה, אפלו בעשרה פתרון דמסאבותא, גם שם צריך לקשר את עצמו להשם יתברך, כי מלכותו בכל משלה (ועיי' כ"ז בהתחזקות' ובמ"א).

(אוצר היראה מועדי ה' אלול אות ד)

לעילוי נשמת

תמו נת אסתר ע"ה

נלב"ע ט"ז שבט

תנצבה.

נתן וצרינה בלאוואר ע"ה

ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו

ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה

050 - 4161022

לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל

netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת

שלמה בן אברהם חיון ז"ל

י"ז מנחם אב

יריב בן מניח

חזרה בתשובה שלמה